

Octave Mirbeau: Les vingt et un jours d'un neurasthénique. Paris, E. Fasquelle.

›Jedenadvacet dnů neurasthenikových‹ lze vzít za pendant k p. Mirbeauovu ›Denníku panské‹; tentýž volný tah obrazů, táž ústrojnost čistě episodická dává oběma románům zvláštní, společný ráz. Žádný ústřední děj, žádná vývojová spojitost neváže episod, jež zachycuje autor, jak postupně jej zaujaly, uložily se v jeho mysli a zase vybavily vzpomínkami jeho neurasthenického vypravovatele. A je to současná Francie, jež mívá v kaleidoskopu knihy, studována na typických postavách a představitelích svého společenského zvrstvení, Francie se svými intimními affairami, složitého a mnohotvárného života, v němž pod nejrůznějšími formami se vybíjejí lidské egoismy, od společenského raffinementu sněmovny a bursy po pokoutní výpady nahých pudů a patologických chutí. Vše to vidí p. Mirbeau pronikavým, analytickým pohledem a popisuje s vervou polemika. Nekreslí objektivně – napadá a útočí, vzdav se svým sklonům revolucionáře a politicky súčasného jednotlivce k soustavné kri-

605

tice a karikatuře. Ideovým ovzduším jsou jeho romány protipolem posledních knih p. Barrésových, v nichž tento umělec, kdysi výhradně intelektuální, ideologický exotik, dal své prose směr ostře vypjaté společenské tendence, ovšem z předpokladů právě opačných těm, jimiž operuje p. Mirbeau. Stylově má p. Mirbeauův román přednost přesného pojetí a pevného promítnutí, plastičnosti a barvy. Každá z jeho momentních snímek kreslí praegantními, definitivními rysy, nijak chvatnými, třebaš čarami skizzy, a dává naprosto určité suggesce. Celkem je to *roman-feuilleton* v důsledně, ale nově a šťastně provedeném genu. *M.*